

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 40Ek/3874/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121543401
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 05. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Šablová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2024:6121543401.3

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: FLAVA SLOVAKIA s.r.o., so sídlom Palárikova 1605/6, 036 01 Martin, IČO: 36 370 177, právne zast.: Advokátska kancelária Andrea Havelková, s.r.o., so sídlom D. Dlabača 2748/28, 010 01 Žilina, IČO: 36 854 956 proti povinnému: A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. XXXXX/XX, XXX XX D., právne zast.: Advokátska kancelária BURIK s.r.o., so sídlom Námestie Svetozára Hurbana Vajanského 2, 036 01 Martin, IČO: 52 804 364, o vymoženie 111 558,73 eur s príslušenstvom, vykonávanej súdnym exekútorom: JUDr. Ján Franek, so sídlom Exekútorského úradu E. X, XXX XX B. D., pod sp. zn. 39EX 1037/21, o sťažnosti povinného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 40Ek/3874/2021 zo dňa 24.02.2023, takto

rozhodol:

I. Súd sťažnosť povinného proti I. výroku uznesenia Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 40Ek/3874/2021 zo dňa 24.02.2023 **z a m i e t a**.

II. M e n í II. výrok uznesenia Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 40Ek/3874/2021 zo dňa 24.02.2023 tak, že p r i z n á v a oprávnenému v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie v rozsahu istiny 36.558,73 eur s príslušenstvom nárok na náhradu trov vo výške 313,69 eur.

III. Oprávnenému p r i z n á v a nárok na náhradu trov konania o sťažnosti povinného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 40Ek/3874/2021 zo dňa 24.02.2023 vo výške 314,76 eur.

odôvodnenie:

1. Oprávnený sa prostredníctvom právneho zástupcu návrhom na vykonanie exekúcie doručeným súdu dňa 10.11.2021 domáhal od povinného vymoženiu 111 558,73 eur na základe exekučného titulu - rozsudku Okresného súdu Martin sp. zn. 17Csp/31/2018 zo dňa 07.02.2019. Exekučný súd poverením zo dňa 15.12.2021 poveril vykonaním exekúcie súdneho exekútora JUDr. Jana Franeka, so sídlom Exekútorského úradu E. X, XXX XX B. D., ktorý ju vedie pod spisovou značkou 39EX 1037/21.

2. Dňa 11.02.2022 doručil povinný súdnemu exekútorovi návrh na zastavenie exekúcie v zákonom stanovenej 15-dňovej lehote od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie, ktorý odôvodnil tým, že prevodom jeho obchodného podielu došlo k zániku časti dlhu v sume 36.558,73 eur a príslušných úrokov z omeškania. Dlh v časti zanikol z nasledovných dôvodov: Dohoda o urovaní definuje pohľadávku z exekučného titulu ako škodu. V čl. III. ods. 1 prvá odrážka sa uvádza, že časť škody je nahradená prevodom obchodného podielu na Petra Svatoša a v čl. III. ods. 2 druhá odrážka sa uvádza suma 75.000,- eur výslovne pojmom dlh, a teda už len zostávajúci dlh. V čl. III. ods. 6 zmluvné strany súhlasili s ponechaním si obchodného podielu F. G. aj pre prípad odstúpenia od dohody o urovaní formou zábezpeky, avšak takýto spôsobom vzniku zábezpeky nie je možný, pretože by sa muselo jednať o zabezpečovací prevod práva a v príslušnom registri by musela byť dočasnou prevodu vyznačená. Úmyslom strán dohody o urovaní teda bolo previesť obchodný podiel na F. G. nenávratne s následkom zániku dlhu v príslušnej časti. V danej časti sa preto nejedná o dohodu o urovaní, ale o dohodu o spôsobe úhrady dlhu, pričom dlh riadne zanikol. Vôľu o zániku záväzku v časti potvrdzuje aj samotné

odstúpenie od dohody o urovaní, ktoré výslovne spomína už len dlh 75000 eur. Povinný je toho názoru, že došlo k zániku časti dlhu jeho splnením a to prijatím čiastočného plnenia, a preto je exekučné konanie v namietanej časti nedôvodné. Povinný poznamenal, že pri zmluvách s postupným čiastkovým plnením možno od zmluvy odstúpiť iba ohľadne čiastkového plnenia s ktorým je dlžník v omeškaní, a preto keby sa dohoda o urovaní považovala za zmluvu, s postupným čiastkovým plnením, nebolo možné od dohody o urovaní v danej časti odstúpiť, pretože sa plnilo. Povinný namietal aktívnu vecnú legitímáciu, pretože podaním zo dňa 21.12.2020 mu bolo doručené od oprávneného oznámenie o postúpení pohľadávky, pričom postupníkom mala byť spoločnosť SODES s.r.o. Následne bolo právnenému zástupcovi povinného oznámené, že spoločnosť SODES s.r.o. pohľadávku vrátila, pričom mu nebol doručený žiaden právny titul, ktorý by sa oprávnený mal opäť stať jeho veriteľom.

3. Uznesením sp. zn. 40Ek/3874/2021 zo dňa 24.02.2023 súd návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietol a priznal oprávnenému voči povinnému nárok na náhradu trov exekúcie vo výške 401,34 eur, ktoré budú vymáhané na základe dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie. Predmetné uznesenie súd (v osobe vyššieho súdneho úradníka) odôvodnil tým, že oprávnený a povinný uzavreli dňa 19.12.2019 Dohodu o urovaní podľa § 585 Občianskeho zákonníka. V článku III. bode I dohody o urovaní zo dňa 19.12.2019 sa oprávnený s povinným dohodli, že povinný (dlžník) pred podpisom dohody, a to dňa 16.12.2019 previedol svoj obchodný podiel v obchodnej spoločnosti FLAVA SLOVAKIA s.r.o. bezodplatne na F. G., pričom oprávnený (veriteľ) súhlasil, že časť škody (ktorá je predmetom Dohody o urovaní) bude nahradená týmto spôsobom. Ďalej sa dohodli, že povinný zaplatí do 31.03.2020 oprávnenému sumu 75 000 eur. V článku III. bode 6. Dohody o urovaní si oprávnený s povinným dohodli podmienky odstúpenia od tejto dohody v prípade, ak povinný nesplní svoj dlh riadne a včas, alebo ak podá dovolanie proti rozsudku (exekučnému titulu). V takomto prípade môže oprávnený od Dohody o urovaní odstúpiť, pričom na základe výslovnej dohody oprávneného a povinného, si môže oprávnený ponechať časť dlhu, ktoré od povinného doposiaľ obdržal a súčasne je F. G. oprávnený ponechať si obchodný podiel, ktorý na neho povinný dňa 16.12.2019 previedol. Pod okolnosťami, ktoré spôsobujú zánik vymáhaného nároku, je potrebné rozumieť rôzne právne skutočnosti upravené v hmotnoprávných predpisoch, ktorých právnym následkom je zánik práva priznaného exekučným titulom. Medzi právny dôvod zániku záväzku, ktorý prichádza po vzniku exekučného titulu do úvahy, patrí aj dohoda o urovaní. Dohoda o urovaní zo dňa 19.12.2019 bola síce platne uzavretá medzi oprávneným a povinným, ale následne pre nesplnenie povinnosti povinného uhradiť sumu 75 000 eur do 31.03.2020, oprávnený od tejto dohody odstúpil za podmienok upravených v Dohode o urovaní. Povinný síce podľa článku III. bodu 1. Dohody o urovaní previedol na F. G. svoj obchodný podiel a oprávnený zároveň súhlasil, že časť vymáhaného nároku bude nahradená týmto obchodným podielom, ale vzhľadom nato, že oprávnený platne odstúpil od dohody o urovaní, nemožno hovoriť o zániku vymáhaného nároku v zmysle Dohody o urovaní. Zároveň súd uviedol, že v Dohode o urovaní si oprávnený s povinným dohodli, že ak povinný nesplní svoj dlh riadne a včas, môže si oprávnený v prípade odstúpenia od Dohody o urovaní ponechať časť dlhu, ktoré od povinného doposiaľ obdržal a súčasne je F. G. oprávnený ponechať si obchodný podiel, ktorý na neho povinný previedol a taktiež oprávnený v Dohode o urovaní výslovne súhlasil, že plnenia ponechané v prípade odstúpenia oprávneného od dohody budú považované za zábezpeku plnení povinného, na ktoré je zaviazaný exekučným titulom, a preto nemožno hovoriť ani o splnení časti vymáhaného nároku. K tvrdeniu povinného, že ide o zmluvu s postupným čiastkovým plnením súd uvádza, že podľa § 347 ods. 2 Obchodného zákonníka možno pri zmluvách s postupným čiastkovým plnením odstúpiť od zmluvy iba ohľadne čiastkového plnenia, s ktorým je dlžník v omeškaní. V zmysle Dohody o urovaní mal povinný uhradiť oprávnenému sumu 75 000 eur jednorazovo do 31.03.2020 ako celok a v Dohode o urovaní si oprávnený s povinným ani nedohodli postupné čiastkové plnenie ako spôsob plnenia dlhu. Preto nemožno hovoriť o postupnom čiastkovom plnení dlhu. Súd ďalej poznamenáva, že ak by aj išlo o zmluvu s postupným čiastkovým plnením, nemohlo by dôjsť k odstúpeniu od zmluvy ohľadne čiastkového plnenia, pretože povinný v zmysle Dohody o urovaní neuhradil oprávnenému zo sumy 75 000 eur ani časť dlhu. K námietke povinného týkajúcej sa aktívnej vecnej legitímácie súd uviedol, že mal za preukázané, že pohľadávka vymáhaná v predmetnej exekúcii bola Zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 07.12.2020 postúpená na spoločnosť SODES s.r.o. Zároveň v článku V. ods. 1 Zmluvy o postúpení pohľadávky si zmluvné strany dohodli rozvazovaciu podmienku, že ak nedôjde k vymoženiu dlhu do 31.04.2021, zmluva sa od začiatku ruší a postupník už nemá voči postupcovi žiaden záväzok, ktorý by súvisel s úhradou postúpenej pohľadávky. Vzhľadom na to, že k vymoženiu dlhu do 31.04.2021 nedošlo, bola naplnená rozvazovacia podmienka a Zmluva o postúpení pohľadávky zo dňa 07.12.2020 sa zrušila od počiatku. Na základe uvedeného mal súd preukázanú aktívnu vecnú legitímáciu oprávneného, pretože samotný

návrh na vykonanie exekúcie bol podaný až dňa 10.11.2021. Preskúmaním návrhu povinného dospel súd k záveru, že návrh povinného na zastavenie exekúcie nie je dôvodný, nakoľko povinný vo svojom návrhu neuviedol skutočnosti odôvodňujúce zastavenie exekúcie súdom. Vzhľadom na uvedené súd návrh povinného na zastavenie exekúcie podľa § 611 ods. 3 Exekučného poriadku zamietol.

4. Proti uvedenému uzneseniu podal povinný v zákonom stanovenej lehote sťažnosť, ktorú odôvodnil tým, že sa súd nevysporiadal s jeho argumentáciou uvedenou v bode 9 a nasl. podaného návrhu na zastavenie exekúcie, ktorá je pre tento prípad podstatnou a ktorá sa zaoberá tým, že listina dohody o urovaní obsahovala aj dohodu o zániku dlhu, resp. zániku záväzku v časti formou prevodu obchodného podielu „aj napriek tomu, že odstúpením sa dohoda o urovaní zrušuje od počiatku (ex tunc), prevodom jeho obchodného podielu na druhého spoločníka oprávnenej spoločnosti – Petra Svatoša – strany sledovali úhradu časti dlhu (zánik dlhu splnením), nie dohodu o urovaní, od ktorej by v tejto časti mohli odstúpiť. V zmysle čl. I ods. 2 dohody o urovaní: veriteľ sa v hore uvedenom konaní domáha voči dlžníkovi zaplata istiny vo výške 111.558,73 eur spolu s príslušenstvom („Škoda“) titulom náhrady škody spôsobenej... V zmysle čl. III ods. 1 dohody o urovaní: účastníci tejto dohody sa dohodli, že dlžník splní svoj záväzok titulom rozsudku č.k. 17Csp/31/2018 – 125, ktorý nadobudol právoplatnosť spolu s rozsudkom KS Žilina č.k. 9Co/145/2019 – 184 zo dňa 03.10.2019, a to dňa 03.12.2019 a vykonateľnosť dňa 07.12.2019, veriteľovi nasledovne: - dlžník pred podpisom tejto dohody dňa 16.12.2019 previedol svoj obchodný podiel v obchodnej spoločnosti FLAVA SLOVAKIA, s.r.o., IČO: 36 370 177 („Podiel“) bezodplatne na F. G. nar. XX.XX.XXXX, bytom B. XXX/XX, G., H. A., pričom veriteľ súhlasí, že časť škody bude nahradená týmto spôsobom; - dlžník zaplatí do 31. marca 2020 veriteľovi sumu 75.000,- eur. V zmysle článku III ods. 6 dohody o urovaní: dlžník sa zaväzuje riadne a včas splniť dlh, ako aj všetky záväzky z tejto dohody a dlžník sa ďalej zaväzuje nepodať dovolanie proti rozsudkom, ako ani žiaden iný riadny, či mimoriadny opravný prostriedok. V prípade, že dlžník v rozpore s touto dohodou nesplní dlh riadne a včas a/alebo dovolanie proti rozsudkom podá, je veriteľ oprávnený od tejto dohody odstúpiť, pričom v takom prípade je na základe výslovnej dohody veriteľa a dlžníka veriteľ oprávnený ponechať si všetky čiastky dlhu, ktoré doposiaľ od dlžníka obdržal a súčasne je F. G. oprávnený ponechať si podiel, ktorý na neho dlžník dňa 16.12.2019 previedol. Účastníci dohody berú na vedomie, že sa jedná o postup, ktorý je v ust. § 351 ods. 2 Obchz upravený odlišne, avšak s ponechaním si plnení na základe tejto dohody aj pre prípad odstúpenia veriteľa od nej, dlžník vyslovene súhlas, a tieto budú v takom prípade, t.j. po odstúpení od dohody, považované za zábezpeku plnení dlžníka, na ktoré je zaviazaný rozsudkami. Podľa povinného skutočnosť, že vymáhaná pohľadávka v časti zanikla a to prevodom obchodného podielu na F. G. vyplýva najmä z nasledovných skutočností:

- Dohoda o urovaní definuje v čl. I ods. 2 pohľadávku z exekučného titulu ako „Škodu“ V čl. III ods. 1 prvá odrážka sa uvádza, že časť „Škody“ je nahradená prevodom obchodného podielu na Petra Svatoša a v čl. III ods. 1 druhá odrážka sa uvádza čiastka 75.000,- eur vyslovene pojmom „Dlh“ a teda už len zostávajúci dlh (nie celá škoda).

- Zmluvné strany súhlasili v čl. III ods. 6 s ponechaním si obchodného podielu F. G. aj pre prípad odstúpenia od dohody o urovaní, síce je to v ďalšom formulované ako „zábezpeka“ (§ 555 OZ), avšak takýto spôsob vzniku zábezpeky možný nie je, nakoľko by sa muselo jednať od začiatku napr. o zabezpečovací prevod práva a v príslušnom registri (obchodný register) by musela byť dočasnosť prevodu vyznačená (§ 553 ods. 2 OZ). Navyše nemohlo sa jednať o platne vzniknutú zábezpeku, nakoľko F. G. nebol stranou dohody o urovaní, ak by ňou aj zábezpeka mala vzniknúť, a teda ani nebolo možné vymedziť podstatné náležitosti takéhoto úkonu, ani precizovať práva a povinnosti účastníkov k predmetu zábezpeky počas trvania prevodu práva, spôsob výkonu zabezpečovacieho práva, najnižšie podanie v prípade dobrovoľnej dražby a podobne; navyše dohoda skôr evokuje, že zábezpekou malo byť len plnenie oprávnenému.

- F. G. nebol stranou dohody o urovaní, ale stranami bol on povinný a spoločnosť FLAVA SLOVAKIA s.r.o. (oprávnený) a teda nikdy pre F. G. nebolo záväzným vrátiť mu obchodný podiel po prípadnom odstúpení. Dohoda o urovaní nezakladala F. G. žiadne práva alebo povinnosti, a to aj napriek tomu, že ako fyzická osoba bol v danom čase konateľom oprávnenej spoločnosti. Táto skutočnosť nepriamo vyplýva aj z čl. III ods. 5 dohody o urovaní, kde sa uvádza v poslednej vete, že „veriteľ je povinný Petra Svatoša o tomto záväzku informovať, a teda dohoda o urovaní vyslovene odlišovala osobu veriteľa (FLAVA SLOVAKIA s.r.o.) a osobu F. G..

- F. G. na základe dohody o urovaní previedol obchodný podiel osobitným úkonom – zmluvou o bezodplatnom prevode obchodného podielu (o hodnote minimálne 41.500,- eur), pričom zmluva

o prevode obchodného podielu v sebe nezakotvuje žiadnu možnosť od nej odstúpiť, a teda je nezrušiteľná a svojho podielu sa spätne nevie nijako domôcť.

- Úmyslom strán dohody o urovaní teda nesporne bolo previesť obchodný podiel na F. G. nenávratne s následkom zániku dlhu v príslušnej časti. V danej časti sa preto nejedná o dohodu o urovaní, ale o dohodu o spôsobe úhrady dlhu, pričom dlh riadne zanikol. Zmluva je totiž potrebné posudzovať podľa obsahu, nie názvu. Túto skutočnosť potvrdzuje aj formulácia čl. III ods. 1 dohody o urovaní, kde sa vyslovene uvádza: „Účastníci tejto dohody sa dohodli, že dlžník splní svoj záväzok titulom rozsudku č.k. 17Csp/31/2018-125“, toto ustanovenie vôbec neobsahuje nováciu záväzku (nahradenie záväzku novým záväzkom), ale spôsob splnenia existujúceho záväzku (titulom rozsudku), ktorý bol spôsobom podľa prvej odrážky riadne splnený prevodom obchodného podielu. Zároveň sa v tejto časti jedná aj o potvrdenie o zániku dlhu v časti, keďže obchodný podiel bol v čase podpisu dohody o urovaní v zmysle čl. III ods. 1 prvá odrážka už preveденý.

- Úmysel strán na dohode o vzniku záväzku v časti aj pre prípad odstúpenia od dohody o urovaní potvrdzuje aj čl. III ods. 6 dohody o urovaní, kde sa nachádza odkaz na § 351 ods. 2 Obchodného zákonníka a uvádza sa, že postup v § 351 ods. 2 ObZ je upravený odlišne. Podľa § 351 ods. 2 ObZ prvá veta pred bodkočiarkou, strana, ktorej pred odstúpením od zmluvy poskytla plnenie druhá strana, toto plnenie vráti. Dohoda o urovaní teda uvádza, že aj pre prípad odstúpenia od dohody o urovaní si veriteľ a aj F. G. môžu plnenie ponechať. Aj táto skutočnosť svedčí o vôli strán, aby prevod obchodného podielu bol nenávratný a aby daným spôsobom časť záväzku nenávratne zanikla (neexistuje totiž rozumný ekonomický dôvod, pre ktorý by povinný mal záujem nechať svoj obchodný podiel niekomu len tak).

- Ak by exekúcia v namietanej časti obstála, prišiel by teda o obchodný podiel o hodnote 41.500,- eur (k 31.12.2017) a nedošlo by k úhrade žiadnej časti jeho dlhu, čo je v hrubom rozpore s dobrými mravmi.

- Vôľu o zániku záväzku v časti a jeho zostatku v zostávajúcej výške istiny 75.000,- eur potvrdzuje aj samotné odstúpenie od dohody o urovaní, ktoré vyslovene spomína už len dlh 75.000,- eur a neplnenie dlhu tak, ako ho definuje dohoda o urovaní, ktorá ako dlh v čl. III ods. 1 druhá odrážka definuje vyslovene čiastku 75.000,- eur (nie celú škodu).

- Vôľu o zániku záväzku v časti v ďalšom potvrdzuje aj návrh dohody o narovnaní predložený zo strany postupníka SODES s.r.o., ktorý uvedené skutočnosti tiež reflektoval, keď výšku zostávajúceho dlhu uvádzal celkom v sume 75.004,- eur aj napriek tomu, že nevie, ako sa v danej sume objavila čiastka 4,- eurá.

- E. F. G. previedol svoj obchodný podiel zmluvou zo dňa 02.11.2020 na tretiu osobu I. G. pred podaním návrhu na vykonanie exekúcie, je možné domnievať sa, že účelovo, a teda už vôbec nemá možnosť sa obchodného podielu domôcť od tretej osoby.

5. Vzhľadom k uvedenému došlo podľa názoru povinného nepochybne k zániku časti dlhu jeho splnením, a to prijatím čiastočného plnenia, a preto je exekučné konanie v namietanej časti nedôvodné. S odkazom na uvádzanú úpravu a na § 347 ods. 2 ObZ je potrebné poznamenať, že pri zmluvách s postupným čiastkovým plnením možno odstúpiť od zmluvy iba ohľadne čiastkového plnenia, s ktorým je dlžník v omeškaní. Pokiaľ by sa dohoda o urovaní de facto považovala za zmluvu s postupným čiastkovým plnením (1. prevod obchodného podielu, následne 2. úhrada zvyšnej sumy), nebolo možné od dohody o urovaní v danej časti odstúpiť, keďže sa plnilo. Aplikácia ObZ je odôvodnená tým, že sa jednalo o náhradu škody medzi štatutárom spoločnosti a spoločnosťou s poukazom na exekučný titul a na § 261 ods. 6 písm. a/ ObZ (absolútny obchodný záväzkový vzťah). Nakoľko sa obchodný podiel previedol tretej osobe, nie veriteľovi, ponúka sa aj alternatívne právne posúdenie o zániku časti dlhu tým spôsobom, že sa podľa obsahu mohlo jednáť o dohodu o vzdaní sa práva (574 OZ) na vymáhanie časti dlhu prevyšujúceho sumu 75.000,- eur, keďže oprávnený v podstate v dohode o urovaní uviedol, že ak prevedie svoj obchodný podiel na tretiu osobu, jeho zostávajúci dlh bude 75.000,- eur.

6. Jedinou časťou argumentácie, s ktorou sa súd (nepresvedčivo) vysporiadal je argumentácia v bode 12. sťažnosti uvedená vyššie o zmluvách s čiastkovým postupným plnením. Aj pri tejto argumentácii však najprv uviedol, že sa o takúto zmluvu nejedná, následne však uviedol, že ak by sa aj o takúto zmluvu jednalo, tak zo sumy 75.000,- eur nebola uhradená ani časť dlhu. Jednak takéto rozhodnutie postráda nevyhnutný element „právnej istoty“, keď ani súd v podstate „si nevie svoje právne posúdenie vybrať“ a jednak celý vymáhaný dlh je 111.558,73 eur, nie 75.000,- eur. Odkaz na sumu 75.000,- eur je teda irelevantný, pretože sa zánik pohľadávky tejto časti vôbec netýkal, ale týkal sa zániku 36.558,73 eur s príslušenstvom. Práve ustanovenia dohody o urovaní, ktoré upravovali, že aj po odstúpení je možné si ponechať plnenia, nemôžu sledovať iný účel ako ten, že v danej časti dlh zanikol. Vzhľadom k uvedenému podľa názoru povinného súd nedal odpoveď na jeho podstatnú argumentáciu, a preto je

jeho odôvodnenie nedostatočné až do miery porušujúcej právo na spravodlivý proces. Argumentácia súdu je nesprávna, ak nerozlišuje medzi dohodou o urovnaní a zánikom záväzku jeho splnením, resp. dohodou a vôbec sa nevenoval ani možnému vzdaniu sa práva (časti dlhu) pod podmienkou prevodu obchodného podielu na inú osobu. Nepochybné však je, že vôľa strán smerovala k zániku vymáhanej pohľadávky formou prevodu obchodného podielu. Javí sa ako celkom nespravodlivé platiť za jeden dlh dvakrát. Raz formou prevodu obchodného podielu v hodnote 41.500,- eur (čo do sumy 36.558,73 eur s príslušenstvom) a následne ešte raz formou exekúcie. Pokiaľ oprávnený vo svojom podaní uvádzal, že hodnota obchodného podielu nie je správne podložená, už zo samotnej listiny vyhotovenej v českom jazyku a českým zhotoviteľom je zrejmé, že tento zhotoviteľ bol oslovený práve z dôvodov na strane oprávneného subjektu s českým spoločníkom a konateľom F. G.. Povinný položil otázku, z akého dôvodu by sa dávalo do Českej republiky robiť ohodnotenie podielu, keď na Slovensku je dosť osôb zaoberajúcich sa touto činnosťou. Logické vysvetlenie podľa názoru povinného je, že to bolo práve po dohode s pánom G., občanom ČR, pričom práve vychádzajúc z daného ohodnotenia bola v dohode o urovnaní určená ako zostávajúca suma suma 75.000,- eur.

7. Povinný ďalej k trovám exekúcie uviedol, že podal návrh na zastavenie exekúcie v časti istiny 36.558,73 eur s príslušenstvom. Pokiaľ k zastaveniu exekúcie v tejto časti dôjde, uplatňuje si trovy právneho zastúpenia v súvislosti s konaním o návrhu na zastavenie exekúcie.

5. Oprávnený sa k sťažnosti povinného písomne vyjadril. Vo svojom stanovisku uviedol, že oprávnený vnímal prevod obchodného podielu ako podmienku pre rokovanie o krátkodobom znížení záväzku povinného voči oprávnenému (preto bola Zmluva o prevode uzavretá pred dohodou o urovnaní), pokiaľ dôjde k dobrovoľnému plneniu dlhu v zníženej sume. Po márnom uplynutí lehoty na dobrovoľné plnenie dlhu v zníženej sume (ktorú oprávnený znížil nie pre čiastočné plnenie v podobe prevodu obchodného podielu na osobu inú ako je osoba oprávneného, ale aby predišiel ďalším súdnym konaniam a neistej exekúcii a tým ušetril tak čas, ako aj peniaze), nemalo dôjsť automaticky k trvalému poníženiu dlžnej sumy z exekučného titulu, teda nesplnenie podmienok Dohody o urovnaní zakladalo právo oprávneného od dohody odstúpiť a k tomu sa viažúce právo vymáhať dlh vo výške priznanej právoplatným exekučným titulom. Postráda teda akúkoľvek logiku to, čo tvrdí povinný. Vôľou oprávneného nikdy nebolo to, aby sa záväzok povinného znížil oproti výške priznanej exekučným titulom v prípade, ak povinný nedodrží to, na čo sa predmetnou Dohodou o urovnaní zaviazal. Povinný si bol plne vedomý toho, že v prípade, ak nesplní dlh vo výške 75.000 eur do lehoty dohodnutej v dohode o urovnaní, bude to mať za následok to, že sa oprávnený bude domáhať celej sumy priznanej exekučným titulom a súčasne bude F. G. oprávnený ponechať si obchodný podiel, ktorý na neho previedol povinný zmluvou zo dňa 16.12.2019, teda tri dni pred uzavretím dohody o urovnaní. Súd teda podľa oprávneného vyhodnotil správne to, že vzhľadom na odstúpenie oprávneného od Dohody o urovnaní, nemožno prevod obchodného podielu z povinného na F. G. považovať za čiastočné plnenie dlhu a teda ani za zánik dlhu v tejto časti. Prevod obchodného podielu povinného na F. G. nie je ani čiastočným splnením dlhu podľa dohody o urovnaní, nakoľko toto plnenie nebolo v prospech oprávneného, toto plnenie nevykonal povinný na základe dohody o urovnaní, toto plnenie vykonal povinný na základe Zmluvy o prevode obchodného podielu, ktorú uzavrel 3 dni predtým, ako uzavrel dohodu o urovnaní, a teda na jeho základe nemožno vyhovieť návrhu povinného na čiastočné zastavenie exekúcie pretože pohľadávka priznaná exekučným titulom a vymáhaná v tejto exekúcii prevodom obchodného podielu na tretiu osobu nezanikla ani v časti, pohľadávka modifikovaná dohodou medzi oprávneným a povinným v dohode o urovnaní nebola splnená ani v časti, dohoda o urovnaní zanikla ešte pred začatím tohto exekučného konania odstúpením oprávneného od nej pre protiprávne konanie povinného a pre porušenie jeho povinnosti z tejto dohody. Povinný s obsahom zmluvy o prevode obchodného podielu zo dňa 16.12.2019 bol oboznámený, tento obsah nenamietal, a teda je teraz absolútne nekorektné v exekučnom konaní vedenom pre jeho dlhodobé nesplnenie si povinnosti uložených mu rozsudkom – exekučným titulom vyčítať tieto skutočnosti, ktoré mohol, pokiaľ by bol bdely, ovplyvniť v čase predzmluvných rokovaní. Práve toto jeho doslova „povrchné“ stanovisko k prevodu obchodného podielu, k obsahu uzavretej dohody o urovnaní, skôr vedie oprávneného k utvrdeniu sa v tom, že povinný od momentu, kedy dosiahol dohodou v trestnom konaní podmienený trest a vyhol sa tak nepodmienečnému odsúdeniu avšak súčasne trval zaryto na tom, že sa na náhrade škody nedohodne (čomu súd v rozpore so záujmami a právami poškodeného – oprávneného) vyhovel, nechce oprávnenému nahradiť škodu spôsobenú jeho úmyselným trestným činom, činí všetko preto, aby sa tomuto plneniu vyhol a súčasťou tohto jeho konania je aj podávanie nedôvodných podaní smerujúcich k predĺžovaniu exekučného konania a oddaľujúcich vymozenie pohľadávky oprávneného. O účelovosti konania povinného svedčí aj to, že v marci 2020 začal povinný tesne pred skončením dohodnutej lehoty

na plnenie kontaktovať právnu zástupkyňu oprávneného s tým, že začínajúca pandémia COVID 19 (trvajúca v tom čase cca 2 týždne) mu znemožňuje splniť jeho záväzok. Nakoľko lehota na plnenie trvala po dobu viac ako 3 mesiacov (tento čas navrhol samotný povinný), pričom povinný mohol počas tejto lehoty plniť svoj záväzok aj po častiach, čo však neurobil, neodôvodňuje dva týždne trvajúca pandémia COVID 19 „náhlu“ zmenu jeho pomerov v tej podobe, že nie je schopný splatiť sumu 75.000 eur, keďže sa nepochybne jedná o sumu, ktorá zrejme nemala byť zárobkom povinného za posledné dva týždne na konci marca 2020. Tým, že povinný obchodný podiel previedol, avšak súčasne nezaplatil 75000 eur na základe dohody o urovnaní v lehote do 31.03.2020, nezanikol jeho dlh voči oprávnenému ani v časti. Opačným výklad by viedol k absurdnému záveru, o tom, že porušenie povinnosti povinného z dohody o urovnaní by malo pre neho rovnako pozitívny následok (Zníženie sumy priznanej exekučným titulom) ako ich prípadné splnenie (ktoré však povinný zrejme od počiatku nemal v pláne). Na pohľadávku oprávneného priznanú exekučným titulom, na základe ktorého sa vedie táto exekúcia, nebolo zo strany povinného poskytnuté oprávnenému žiadne plnenie, a teda súd v uznesení správne uviedol, že nedošlo ani k čiastočnému plneniu, a teda ani k čiastočnému zániku dlhu povinného. Oprávnený ďalej uviedol, že obchodný podiel povinného nemal v roku 2019, ako ani v ním uvádzanom roku 2017 hodnotu 36.558,73 eur ani 41.500 ako to tvrdí povinný. Oprávnený trvá na tom, že povinný o tomto svojom tvrdení nepredložil ani jeden relevantný dôkaz v zmysle platného práva. Ani dohoda o urovnaní neobsahuje žiadne vyčíslenie hodnoty obchodného podielu, keďže sa nejednalo o čiastočné plnenie dlhu, ako ani dôkaz na žiadne vyčíslenie tejto hodnoty. K tomuto navyše oprávnený uviedol, že na konci roku 2017 teda v čase, kedy bolo trestné stíhanie povinného pre trestný čin spáchaný voči oprávnenému už právoplatne skončené predstavovali dlhy spoločnosti oprávneného viac ako 500.000 eur, čo bol výsledok pôsobenia povinného ako konateľa oprávneného, z ktorého bol trestne stíhaný a uzavrel dohodu o vine a treste. Preto teda neobstojí povinným predložená súhrnná správa ku stanoveniu hodnoty obchodného podielu ku dňu 31.12.2017, ktorá uvádza, že by sa malo jednať o hodnotu 41.500,- eur. Povinný teda nepreukázal, že by hodnota obchodného podielu, ktorý previedol F. G., nie oprávnenému, bola vo výške 41.500,- eur, takého ohodnotenie oprávnený nepozná, nie je mu známe, ako ani jeho zhotoviteľ po prvý raz ho videl až súvislosti s doručením návrhu povinného na zastavenie exekúcie, pričom nie je z podaného návrhu na zastavenie exekúcie zrejme ani to, z akého dôvodu odkazuje povinný na stanovenie hodnoty obchodného podielu k 31.12.2017 a nie k momentu skutočného zániku jeho účasti v spoločnosti. Súčasne tak z predloženého stanovenia hodnoty obchodného podielu k 31.12.2017 ani nevyplýva, či spracovateľ tejto správy je alebo nie je znalec, teda či sa jedná vôbec o osobu oprávnenú na hodnotenie tejto odbornej otázky. Už len skutočnosť, že povinný neoslovil znalca na území SR pre účely konania vedeného na území SR, navodzuje v oprávnenom opäť množstvo pochybností o účele a motíve tohto postupu zo strany povinného. Každopádne vzhľadom na vyslovené pochybnosti o spracovateľovi tohto hodnotenia, ktorý vychádza len z účtovných závierok, pričom nemal k dispozícii žiadne iné výstupy z účtovníctva spoločnosti, považuje predmetný listinný dôkaz za irelevantný a pre účely tohto konania za nepoužiteľný. Nakoľko povinný sa zaviazal previesť svoj obchodný podiel bezodplatne, nemôže sa v exekučnom konaní domáhať získania odplaty vo výške 41.500,- eur za jeho prevod. Navyše od oprávneného, na ktorého tento obchodný podiel ani nepreviedol. Medzi touto listinou a návrhom povinného na zastavenie exekúcie je taktiež nesúlady, čo do výšky, v ktorej mal údajne dlh povinného voči oprávnenému prevodom tohto obchodného podielu na tretiu osobu po následnom zániku Dohody o urovnaní zaniknúť jedna suma je 41.500 eur druhá suma 36.558,73 eur.

6. Povinný sa k vyjadreniu oprávneného písomne vyjadril, pričom vo svojom stanovisku uviedol, že F. G. bol v čase podpisu dohody o urovnaní spoločníkom a konateľom oprávneného, je preto len logickým dôsledkom, že uzavretím dohody o urovnaní, ktorú uzatvára rovnaká fyzická osoba, hoc konajúca za právnickú osobu, v ktorej sa v čl. III ods. 1 prvá odrážka uvádza: časť škody je nahradená prevodom obchodného podielu práve na F. G., je prejavom vôle týchto strán zánik záväzku týmto spôsobom v časti spôsobiť. Dohoda strán preto jednoznačne hovorí o zániku vymáhanej pohľadávky v časti prevyšujúcej 75.000,- eur, a to z dôvodu prevodu obchodného podielu na Petra Svatoša. Pokiaľ sa jedná okrajovo o argumentáciu oprávneného, že dohoda o urovnaní neobsahuje vyčíslenie hodnoty obchodného podielu, to nie je pravdou. Dohoda vyčísľuje hodnotu obchodného podielu nepriamo, avšak určito a zrozumiteľne práve tým, že z celkovej škody 111.558,73 eur s príslušenstvom postačuje po prevode obchodného podielu uhradiť už len dlh v sume 75.000,- eur s príslušenstvom. Dôkazom o ich dohode je správa k stanoveniu hodnoty obchodného podielu v spojení s dohodou o urovnaní so spoločnosťou, ktorej spoločníkom a konateľom je práve F. G. a ktorú za neho ako konateľa podpísal jeho právny zástupca. Dôkazy je potrebné hodnotiť vo vzájomných súvislostiach. Pokiaľ sa oprávnený pýta, z akého dôvodu odkazuje na ohodnotenie podielu ku koncu roku 2017, odkazuje naň práve preto, lebo taká bola medzi

ním a F. G. dohoda, ktorá sa premietla do osobitného právneho úkonu zachyteného v texte dohody o urovnaní. Samotné spochybňovanie správy o ohodnotení podielu teda nie je relevantné, keďže podstatný je osobitný právny úkon zachytený v dohode o urovnaní. Inak povedané správa k stanoveniu hodnoty slúži len na dokreslenie obrazu, prečo ich dohoda s F. G., resp. oprávneným bola s daným obsahom a smerovala k zániku záväzku v príslušnej časti v súvislosti s prevodom obchodného podielu. Oprávnený opomína skutočnosť, že jedna listina môže obsahovať viac právnych úkonov. V príslušnej časti sa nejedná o dohodu urovnaní, ale obsahovo o dohodu o spôsobe zániku (úhrady) záväzku, pričom záväzok v danej časti riadne zanikol, prípadne o dohodu o vzdaní sa práva, keďže v právnom úkone bola zachytená vôľa strán pre prípad prevodu obchodného podielu trvať „iba“ na úhrade sumy 75.000,- eur s príslušenstvom. Povinný položil otázku, akú inú logiku by mal prevod obchodného podielu s možnosťou si ho ponechať zo strany F. G. aj pre prípad odstúpenia od dohody o urovnaní (kto by prevádzal obchodný podiel zadarmo). Práve naopak javí sa nespravodlivé platiť za jeden dlh dvakrát. Raz formou prevodu obchodného podielu v hodnote 41.500,- eur a následne ešte raz formou exekúcie. V konečnom dôsledku by bola takáto duplicitná úhrada dlhu jedine na prospech fyzickej osobe F. G., ktorý by ako konečný užívateľ výhod spoločnosti získal prospech dvakrát, raz v tom smere, že nadobudol obchodný podiel a raz formou vyplatenia celej pohľadávky 111.558,73 eur spoločnosti, v ktorej v tom čase zostal jediným spoločníkom a konateľom. Práve takéto konanie by bolo celkom nepoctivé a to bez ohľadu na jeho prešľap z minulosti, za ktorý už bol potrestaný.

7. Podľa § 200 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“) na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

8. Podľa § 202 ods. 1 Exekučného poriadku v exekučnom konaní koná a rozhoduje vyšší súdny úradník, ak nejde o rozhodnutie o príklepe. Sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka. Pojednávanie súd nariaďuje, ak to pokladá za potrebné.

9. Podľa ust. § 202 ods. 2 Exekučného poriadku písomné vyhotovenie uznesenia, ktorým sudca zamietla sťažnosť proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka, nemusí obsahovať odôvodnenie, ak sa sudca stotožňuje s dôvodmi uvedenými v napadnutom rozhodnutí.

10. Podľa § 239 ods. 1 a 2 CSP proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť. Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

11. Podľa § 248 CSP o sťažnosti rozhodne súd prvej inštancie.

12. Podľa § 249 CSP súd prvej inštancie rozhodne o sťažnosti uznesením spravidla bez nariadenia pojednávania.

13. Podľa § 250 ods. 1 CSP ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

14. Podľa § 250 ods. 2 CSP ak je sťažnosť dôvodná, súd napadnuté uznesenie zruší alebo zmení; v prípade zrušenia uznesenia je súdny úradník viazaný právnym názorom súdu.

15. Sudca po zistení, že sťažnosť bola podaná včas, oprávnenou osobou - účastníkom konania, v ktorého neprospech bolo uznesenie vydané, proti rozhodnutiu, proti ktorému je sťažnosť prípustná, preskúmal napadnuté uznesenie bez nariadenia pojednávania a dospel k záveru, že sťažnosť povinného proti I. výroku uznesenia nie je dôvodná. V danom prípade vyšší súdny úradník v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav veci, z ktorého vyvodil správny záver a tom, že na základe dohody o urovnaní nedošlo k čiastočnému plneniu, a teda že v dôsledku odstúpenia od nej došlo k zrušeniu dohody o urovnaní ako celku. Nad rámec argumentácie obsiahnutej v napadnutom uznesení a na doplnenie jeho odôvodnenia sťažnosťný súd udáva nasledovné:

16. Exekučným titulom v predmetnej veci, na základe ktorého bolo vydané poverenie je rozsudok Okresného súdu Martin č. k. 17Csp/31/2018-125 zo dňa 07.02.2019, potvrdený rozsudkom Krajského

súdu v Žiline č. k. 9Co/145/2019-184 zo dňa 03.10.2019, v zmysle ktorého bola povinnému uložená povinnosť zaplatiť oprávnenému sumu 111.558,73 eur s 5%-ným úrokom z omeškania ročne od 12.12.2017 do zaplatenia zo sumy 111.558,73 eur, do troch dní od právoplatnosti rozsudku a to titulom náhrady škody spôsobenej pokračujúcim zločinom porušovania povinnosti pri správe cudzie majetku. Uvedený exekučný titul nadobudol vykonateľnosť dňa 07.12.2019.

17. Dňa 16.12.2019 na základe zmluvy o prevode obchodného podielu uzatvorenej podľa § 115 Obchodného zákonníka previedol povinný bezodplatne na F. G., bytom ČR, Svitavy, Lanškrounská č. 536/31 svoj 10%-ný obchodný podiel v spoločnosti FLAVA SLOVAKIA s.r.o. (oprávnenom).

18. Podľa ust. § 115 ods. 1 Obchodného zákonníka, so súhlasom valného zhromaždenia môže spoločník zmluvou previesť svoj obchodný podiel na iného spoločníka, ak spoločenská zmluva neurčuje inak.

19. Podľa ust. § 115 ods. 4 Obchodného zákonníka, zmluva o prevode obchodného podielu musí mať písomnú formu a podpisy na zmluve sa musia osvedčiť. Nadobúdateľ, ktorý nie je spoločníkom, v nej musí vyhlásiť, že prístupuje k spoločenskej zmluve, prípadne stanovám, ak boli prijaté. Prevodca ručí za splácanie vkladu nadobúdateľom tohto podielu.

20. Prevod obchodného podielu sa môže uskutočniť odplatne alebo bezodplatne. Z hľadiska jej určitosť a zrozumiteľnosti musí byť v zmluve jednoznačne špecifikovaný prevádzaný obchodný podiel a musí z nej byť zrejmé, či ide o prevod bezodplatný alebo odplatný. Pri odplatnom prevode obchodného podielu musí byť v zmluve uvedená jeho cena alebo spôsob jej určenia. Ak zmluva neobsahuje dohodu o cene, ani o prípadnom spôsobe jej určenia, ide o zmluvu absolútne neplatnú podľa § 37 ods. 1 OZ, a to pre jej neurčitosť (uznesenie NS SR sp. zn. 2 Obo 102/11). Ak sa má prevod obchodného podielu uskutočniť bezodplatne, táto skutočnosť musí byť výslovne uvedená v zmluve. Len zo samej skutočnosti, že zmluva neobsahuje výšku ceny, ani spôsob jej výpočtu ešte nevyplýva, že ide o bezodplatný prevod.

21. V danom prípade zmluva o prevode obchodného podielu bola uzavretá písomne, pravosť podpisov zmluvných strán bola úradne osvedčená, zmluva bola predložená na schválenie mimoriadnemu valnému zhromaždeniu spoločnosti, nadobúdateľ obchodného podielu (ktorý je už spoločníkom spoločnosti) vyhlásil, že súhlasí so spoločenskou zmluvou spoločnosti FLAVA SLOVAKIA s.r.o. v jej platnom znení a týmto k nej pristúpil bez výhrad, pričom je v nej jednoznačne uvedené, že prevod obchodného podielu na nadobúdateľa sa uskutočňuje bezodplatne.

22. Dňa 19.12.2019 došlo medzi oprávneným a povinným k uzavretiu dohody o urovaní podľa § 585 Obč. zákonníka, predmetom ktorej je vysporiadanie a urovanie vzájomných nárokov, práv a povinností účastníkov dohody, ktoré primárne súvisia s predmetom sporu vedenom na Okresnom súde Martin pod sp. zn. 17Csp/31/2018 o zaplatenie 111.558,73 eur. V zmysle článku III. ods. 1 predmetnej dohody sa účastníci dohodli, že dlžník splní svoj záväzok titulom rozsudku č.k. 17Csp/31/2018 – 125, ktorý nadobudol právoplatnosť spolu s rozsudkom KS Žilina č.k. 9Co/145/2019 – 184 zo dňa 03.10.2019 a to dňa 03.12.2019 a vykonateľnosť dňa 07.12.2019 veriteľovi nasledovne:

- dlžník pred podpisom tejto dohody dňa 16.12.2019 previedol svoj obchodný podiel v obchodnej spoločnosti FLAVA SLOVAKIA s.r.o. bezodplatne na F. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. XXX/XX, G. H., pričom veriteľ súhlasí, že časť škody bude nahradená týmto spôsobom;
- dlžník zaplatí do 31.marca 2020 veriteľovi sumu 75.000,- eur a to bezhotovostným prevodom na jeho účet vedený v C. J., K..

V zmysle článku III. ods. 2 sa veriteľ zaviazal nepodať v lehote troch mesiacov od podpisu tejto dohody t.j. do 31.03.2020 voči dlžníkovi návrh na exekúciu titulom rozsudku č.k. 17Csp/31/2018-125, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 07.12.2019.

V zmysle článku III. ods. 3 v prípade splnenia všetkých záväzkov dlžníka podľa ods. 1 tohto článku dohody riadne a včas sa veriteľ zaväzuje voči nemu neuplatňovať z vyššie uvedených exekučných titulov žiadne ďalšie peňažné či nepeňažné nároky, ako ani náhradu trov konania, o ktorej výške doposiaľ ešte nebolo v spore rozhodnuté. To neplatí, ak plnenia, na ktoré sa zaviazal dlžník, nebudú na hore uvedený účet veriteľa pripísané najneskôr do 31.03.2020 t.j. veriteľ je najmä, nie však výlučne oprávnený podať návrh na exekúciu a požadovať aj náhradu trov konania v súdom priznanej výške.

V zmysle článku III. ods. 6 predmetnej dohody sa dlžník zaviazal riadne a včas splniť dlh, ako aj všetky záväzky z tejto dohody a dlžník sa ďalej zaviazal nepodať dovolanie proti rozsudkom, ako ani žiaden riadny, či mimoriadny opravný prostriedok. V prípade, že dlžník v rozpore s touto dohodou nespĺni dlh

riadne a včas a/alebo dovolanie proti rozsudkom podá, je veriteľ oprávnený od tejto dohody odstúpiť, pričom v takom prípade je na základe výslovnej dohody veriteľa a dlžníka, veriteľ oprávnený ponechať si všetky čiastky dlhu, ktoré doposiaľ od dlžníka obdržal a súčasne je F. G. oprávnený ponechať si podiel, ktorý na neho dlžník dňa 16.12.2019 previedol. Účastníci dohody berú na vedomie, že sa jedná o postup, ktorý je v ust. § 351 ods. 2 Obchodného zákonníka upravený odlišne, avšak s ponechaním si plnení na základe tejto dohody aj pre prípad odstúpenia veriteľa od nej dlžník výslovne súhlasí a tieto budú v takom prípade, t.j. po odstúpení od dohody považované za zábezpeku plnení dlžníka, na ktoré je zaviazaný rozsudkami.

23. Súd poukazuje na samotnú dohodu o urovnaní uzavretú medzi účastníkmi exekučného konania. Uzavretie samotnej dohody o urovnaní spôsobuje zánik pôvodného záväzku a vzniká nový záväzok vyplývajúci z urovnania. Žiadne zákonné ustanovenie nevylučuje možnosť nahradiť záväzok, o ktorom už bolo predtým právoplatne rozhodnuté v súdnom konaní (rozsudok NS SR sp. zn. 1Obdo/86/2020 zo dňa 15.12.2021). Dohodou o urovnaní možno teda odstrániť aj spornosť judikovaného práva či povinnosti, pričom oprávnený sa nemôže domáhať plnenia z pôvodného záväzku, pokiaľ bolo o takomto záväzku predtým právoplatne rozhodnuté v súdnom konaní (dohodou o urovnaní vzniká nový záväzok vyplývajúci z dohody). So zreteľom na uvedené je potrebné posúdiť obsah právneho úkonu (vrátane čl. III. ods. 1), a to s poukazom na prejav vôle účastníkov obsiahnutý v dohode o urovnaní v zmysle jeho jazykového vyjadrenia a úmyslu konajúcich osôb.

24. Podľa vyjadrenia oprávneného uzavretie predmetnej dohody a teda prevod obchodného podielu z povinného na F. G. bolo chápané ako podmienka pre rokovanie o znížení záväzku povinného voči oprávnenému (preto bola zmluva o prevode obchodného podielu uzavretá pred dohodou o urovnaní), za predpokladu, že zo strany povinného dôjde k dobrovoľnému plneniu dlhu v zníženej sume. O tom svedčí aj znenie článku III ods. 1 dohody o urovnaní. Preto sa v nej uvádza, že časť škody bude nahradená týmto spôsobom, čo inými slovami znamená, že právnická osoba (oprávnený) konajúca konateľom F. G. zohľadnila prevod obchodného podielu povinného na konateľa a spoločníka F. G. tak, že v dohode o urovnaní urobila ústupok a požadovala od povinného už len zaplatenie časti škody v sume 75.000,- eur. Toto ustanovenie je však vzájomne previazané, to znamená, že ak dlžník do stanovenej lehoty nezaplatí sumu 75.000,- eur, nebude platiť ani to, že škoda vo zvyšnom rozsahu bude nahradená tým, že dlžník, t. j. povinný pred podpisom dohody previedol svoj obchodný podiel na Petra Svatoša. Dohoda o urovnaní totiž nehovorí, že časť škody bola nahradená týmto spôsobom, ale že bude nahradená, t.j. v prípade, že dlžník zaplatí v stanovenej lehote 75.000,- eur. Prevod obchodného podielu sám o sebe nemožno považovať za čiastočné plnenie dlhu, či dohodu o spôsobe jeho zániku, pretože tento dlh – škodu mal povinný zaplatiť oprávnenému – obchodnej spoločnosti, nie jej spoločníkovi F. G.. V zmluve o bezodplatnom prevode obchodného podielu sa nikde neuvádza, že by táto mala mať nejaký súvis s dohodou o urovnaní uzatvorenou v budúcnosti, v tomto prípade o 3 dni neskôr. Ak by sa mal prevod obchodného podielu považovať za čiastočné plnenie dlhu, v takom prípade by odporoval zneniu dohody o prevode obchodného podielu, v ktorej sa jednoznačne uvádza, že obchodný podiel sa prevádza bezodplatne. V takom prípade by však o bezodplatný prevod nešlo. V prípade odplatného prevodu by úhradou hodnoty obchodného podielu povinný obdržal od F. G. finančný obnos, ktorý mohol byť z jeho strany poskytnutý na úhradu dlhu vo vzťahu k oprávnenému, resp. mohol so spoločníkom F. G. dojednať, že nadobúdateľ obchodného podielu cenu obchodného podielu zaplatí priamo oprávnenému, resp. sa započíta na dlh povinného voči oprávnenému. V zmysle vyššie uvedeného rozhodnutia najvyššieho súdu by však zmluva o odplatnom prevode obchodného podielu, v ktorej nie je uvedená cena obchodného podielu bola pre svoju neurčitosť považovaná za absolútne neplatnú. Povinný sa však neplatnosti tohto právneho úkonu nedovoľáva, netvrdí, že je naďalej spoločníkom obchodnej spoločnosti, jeho argumentácia spočíva len v tom, že hodnota obchodného podielu sa má započítať na škodu priznanú exekučným titulom. Povinný sa teda nedovoľáva ani (relatívnej) neplatnosti zmluvy o prevode obchodného podielu v zmysle § 40a OZ v spojení podľa § 49a OZ, podľa ktorého právny úkon je neplatný, ak ho konajúca osoba urobila v omyle vychádzajúcom zo skutočnosti, ktorá je pre jeho uskutočnenie rozhodujúca, a osoba, ktorej bol právny úkon určený, tento omyl vyvolala alebo o ňom musela vedieť. Právny úkon je takisto neplatný, ak omyl táto osoba vyvolala úmyselne. Právny úkon ako prejav vôle zmluvných strán je potrebné vykladať podľa jeho jazykového vyjadrenia. Vďaka zmluvných strán nesmie byť v rozpore s týmto jazykovým vyjadrením, čo vyplýva z ust. § 35 ods. 2 OZ, podľa ktorého právne úkony vyjadrené slovami treba vykladať nielen podľa ich jazykového vyjadrenia, ale najmä tiež podľa vôle toho, kto právny úkon urobil, ak táto vôľa nie je v rozpore s jazykovým prejavom. Prípadný omyl v pohnútkach uzatvorenia právneho úkonu v tomto prípade zmluvy

o prevode obchodného podielu spočívajúci v tom, že povinný si myslel, že pôjde o akýsi zápočet voči dlhu spoločnosti, hoci zo znenia právneho úkonu to nevyplýva, nerobí tento právny úkon neplatným (§ 49a posledná veta OZ). Sťažnostný súd preto uzatvára, že zo zmluvy o prevode obchodného podielu jednoznačne vyplýva, že obchodný podiel povinného bol prevedený na spoločníka F. G. bezodplatne, preto nie je pre posúdenie tohto prípadu rozhodujúce, akú hodnotu v čase prevodu mal a túto hodnotu nemožno započítať na dlh voči inej osobe - právnickej osobe – oprávnenému, hoci v jej mene konal pri uzatváraní dohody o urovaní konateľ F. G.. Je totiž potrebné dôsledne rozlišovať medzi oprávneným – právnickou osobou a F. G. ako fyzickou osobou. Dohodu o urovaní uzatvárala právnická osoba, za ktorú konal jej konateľ F. G., tento ju však neuzatváral za seba ako fyzickú osobu, resp. spoločníka obchodnej spoločnosti. Z toho vyplýva, že dohoda o urovaní nezaväzovala F. G. ako spoločníka, fyzickú osobu, preto akékoľvek dojednania, resp. vyhlásenia v dohode o urovaní, že v prípade, ak dôjde k odstúpeniu od dohody o urovaní, či už zo strany veriteľa – oprávneného alebo zo strany dlžníka – povinného, tak je F. G. povinný obchodný podiel vrátiť, resp. je oprávnený si ho ponechať, ho ako fyzickú osobu – spoločníka nezaväzovali. Ani informovanie ho o tomto záväzku z dohody o urovaní nemá žiaden právny význam, nevyvoláva voči nemu žiadne právne účinky. Tieto dojednania by boli pre neho právne záväzné len v prípade, ak by zmluvnou stranou dohody urovaní bol aj F. G. ako spoločník – fyzická osoba, teda dohodu o urovaní by podpisoval nielen za oprávneného v pozícii konateľa, ale aj za seba v pozícii spoločníka. Keďže v zmluve o prevode obchodného podielu nie je žiadna podmienka, či už odkladacia alebo rozväzovacia, ktorá by viazala bezodplatný prevod obchodného podielu na nejakú ďalšiu skutočnosť – dohodu o urovaní, resp. odstúpenie od nej, možno konštatovať, že zmluva o prevode obchodného podielu je platná, obchodný podiel bol nielen dočasne ako zábezpeka, ale natrvalo na spoločníka F. G. (v zmysle kým sa s ním nerozhodol F. G. ďalej disponovať), a to bez ohľadu na existenciu dohody o urovaní, ako aj jej prípadný zánik v dôsledku odstúpenia od nej. Povinný, tobôž bývalý konateľ spoločnosti je osobou plne spôsobilou na právne úkony, a preto ho zmluva o bezodplatnom prevode obchodného podielu zaväzuje. Pokiaľ tento namieta, že „kto by prevádzal obchodný podiel zadarmo“, sťažnostný súd uvádza, že z hľadiska právneho posúdenia platnosti právneho úkonu táto námietka nie je relevantná. Obchodný zákonník bezodplatný prevod obchodného podielu umožňuje, taktiež vo všeobecnosti Občiansky zákonník obsahuje inštitút darovacej zmluvy, na základe ktorej tiež niekto prevádza na niekoho iného určitú vec či majetkovú hodnotu bezodplatne. Z právneho hľadiska teda nie je dôležitá ekonomická motivácia, čo viedlo povinného k prevodu obchodného podielu na druhého spoločníka F. G. bezodplatne. Ak povinný previedol obchodný podiel na druhého spoločníka bezodplatne, nie je v rozpore s dobrými mravmi, ak sa oprávnený domáha úhrady škody priznanej exekučným titulom voči povinnému v plnom rozsahu.

25. V tejto súvislosti súd taktiež poukazuje na tú skutočnosť, že v zmysle dohody o urovaní sa veriteľ zaviazal voči povinnému neuplatňovať si žiadne ďalšie peňažné, či nepeňažné nároky vyplývajúce z exekučného titulu, ako ani náhradu trov konania, o ktorej výške v tomto čase nebolo ešte súdom rozhodnuté a nepodať návrh na vykonanie exekúcie na základe exekučného titulu za predpokladu, ak zo strany dlžníka bude dlh uhradený do 31.03.2020. Pri výklade povinného by však jeho veriteľ po úhrade sumy 75.000,- eur žiadne peňažné nároky voči nemu nemal, čo odporuje zneniu uvedeného dojednania. Preto toto dojednanie vo vzájomnej súvislosti s ostatnými dojednaniami dohody o urovaní treba vykladať tak, že v prípade úhrady sumy 75.000,- eur v dohodnutej lehote, si už zvyšnú časť škody veriteľ voči nemu uplatňovať nebude a bude ju považovať za vysporiadanú, pričom tento ústupok urobil v dôsledku bezodplatného prevodu obchodného podielu povinného na spoločníka a konateľa oprávneného – Petra Svatoša.

26. Vzhľadom na dôvody uvedené vyššie, pre ktoré nemožno bezodplatný prevod obchodného podielu na spoločníka F. G. považovať za čiastočnú úhradu škody povinného voči oprávnenému a čiastočné plnenie dohody o urovaní, je bezpredmetná aj argumentácia povinného ohľadne možnosti odstúpenia od zmluvy aj v jej časti v prípade takéhoto čiastočného plnenia. Za čiastočné plnenie na základe dohody o urovaní ho nemožno považovať aj preto, že obchodný prevod previedol osobitnou zmluvou na spoločníka tri dni pred uzavretím dohody o urovaní, teda nie pri, resp. po jej uzavretí.

27. Ustanovenie článku III. ods. 1 dohody o urovaní prvá odrážka nemožno považovať ani za čiastočné odpustenie dlhu dlžníka veriteľom v dôsledku prevodu obchodného podielu na spoločníka Petra Svatoša, nakoľko toto ustanovenie, ako už bolo uvedené vyššie, je potrebné vykladať vo vzájomnej súvislosti a v nadväznosti na druhú odrážku predmetného ustanovenia dohody o urovaní, t.j. na povinnosť dlžníka uhradiť časť škody vo výške 75 000,- eur do dojednanej lehoty. V dohode o urovaní

sa neuvádza, že v prípade nesplnenia tejto povinnosti nemusí dlžník uhradiť zvyšnú časť škody, naopak uvádza sa v nej (čl. III. ods. 3), že len v prípade, ak by túto povinnosť dlžník v dojednanej lehote splnil (okrem už splnenej podmienky prevodu obchodného podielu na spoločníka s odkazom na čl. III ods. 1), veriteľ si voči nemu nebude uplatňovať ďalšie peňažné nároky z exekučného titulu, resp. titulov, teda ani zvyšnú časť škody.

28. Vzhľadom na vyššie uvedené je odstúpenie veriteľa – oprávneného od dohody o urovaní v dôsledku nesplnenia záväzku povinného uhradiť časť škody vo výške 75.000,- eur v dojednanej lehote treba považovať za odstúpenie od dohody o urovaní ako celku, a teda nedošlo k zániku záväzkov povinného vyplývajúcich z exekučného titulu ani v časti.

29. Súd vzhľadom na vyššie uvedené uzatvára, že dohodou o urovaní zo dňa 19.12.2019 bola snaha strán vysporiadať svoje záväzky primárne súvisiace s predmetom sporu vedenom na Okresnom súde Martin pod sp. zn. 17Csp/31/2018 o zaplatenie 111.558,73 eur. Z obsahu dohody je zrejmé, že oprávnený mienil v rámci dohody o urovaní urobiť ústupkové gesto a nepožadovať od povinného úhradu celého dlhu a trov konania, a to so zreteľom na tú skutočnosť, že zo strany povinného došlo k (bezodplatnému) prevodu obchodného podielu na druhého spoločníka F. G., ak povinný uhradí aspoň sumu 75.000,- eur do 31. marca 2020. Zmyslom samotnej dohody o urovaní je robenie ústupkov pre účely možného vysporiadania či už sporných, alebo ťažšie vymožiteľných nárokov. Listom zo dňa 27.11.2020 oprávnený odstúpil od dohody o urovaní zo dňa 19.12.2019 z dôvodu, že zo strany povinného nedošlo k úhrade tejto sumy, ktorá bola predmetom dohody o urovaní v lehote splatnosti.

30. Aj keď platnosť dohody o urovaní žiaden z účastníkov nenamietal, podporne, s poukazom na exekučný titul, ktorým bol oprávnenému priznaný ním požadovaný nárok v exekučnom konaní vo svojej odôvodňujúcej časti s odkazom na trestný rozsudok Okresného súdu Martin sp. zn. 13T/10/2017 poukazujúci na ust. § 135a a § 136 Obchodného zákonníka, t.j. zodpovednosť konateľov za škodu spôsobenú pri výkone ich funkcie nie v súlade s náležitou starostlivosťou, sťažnostný súd dodáva, že pre platné uzavretie dohody o urovaní sa v prípade vysporiadania škody spôsobenej spoločnosťou s ručením obmedzeným (oprávnenému) jej (bývalým) konateľom (povinným) nevyžaduje len dodržanie Občianskym zákonníkom predpísaných obligatórnych náležitostí a formy, ale aj ustanovenia § 135a ods. 4 posledná veta Obchodného zákonníka (platného a účinného v čase uzavretia zmluvy), podľa ktorého spoločnosť sa môže vzdať nárokov na náhradu škody voči konateľom alebo uzatvoriť s nimi dohodu o urovaní najskôr po troch rokoch od vzniku, a to len ak s tým vysloví súhlas valné zhromaždenie a ak proti takémuto rozhodnutiu na valnom zhromaždení nevznesie do zápisnice protest spoločník alebo spoločníci, ktorých vklady dosahujú 10% výšky základného imania. Z tvrdení účastníkov konania, samotnej dohody o urovaní, ani z iných podkladov predložených v exekučnom konaní nevyplýva, že by návrh predmetnej dohody o urovaní schválilo valné zhromaždenie spoločnosti, resp. že by mu bola uzavretá dohoda o urovaní dodatočne predložená na schválenie. Je teda otázne, či dohoda o urovaní zo dňa 19.12.2019 vôbec bola spôsobilá platne vysporiadať vzájomné práva a povinnosti oprávneného a povinného z exekučného titulu. Keďže však pre zamietnutie sťažnosti bola postačujúca vyššie uvedená argumentácia počítajúca s platným uzavretím dohody o urovaní a platným odstúpením od nej, bolo by nadbytočné a nehospodárne, a teda v rozpore s princípom procesnej ekonomie vyjadreným v článku 17 Civilného sporového poriadku (subsidiárne použiteľného v zmysle § 200 Exekučného poriadku aj na exekučné konanie) pre iné, avšak len podporné právne posúdenie veci proti tomu uvedenému v napadnutom uznesení vydanom vyšším súdnym úradníkom toto napadnuté uznesenie zrušiť a vec vrátiť vyššiemu súdnemu úradníkovi na nové právne posúdenie v záujme zabránenia prekvapivosti rozhodnutia sťažnostného súdu a tým zabránenia porušeniu práva účastníka na spravodlivý proces. Sťažnostný súd v tejto súvislosti pre úplnosť poukazuje na koncentračnú zásadu vyjadrenú v ust. § 61k ods. 2 veta prvá a druhá Exekučného poriadku, podľa ktorého povinný môže z dôvodov podľa odseku 1 podať do 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie návrh na zastavenie exekúcie. Návrh na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť.

31. K namietanej vecnej legitímácii oprávneného v tomto exekučnom konaní sťažnostný súd uvádza nasledovné:

Dňa 08.03.2021 JUDr. Martin Klimo (vtedajší právny zástupca spoločnosti FLAVA SLOVAKIA s.r.o.) oznámil povinnému, že spoločnosť SODES s.r.o. sa na základe zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 07.12.2020 uzavreť medzi touto spoločnosťou ako postupníkom a postupcom FLAVA SLOVAKIA s.r.o.,

stala veriteľom judikovanej pohľadávky (v zmysle predmetného exekučného titulu) voči povinnému. V článku V. ods. 1 zmluvy o postúpení pohľadávky si zmluvné strany dohodli rozvázovaciú podmienku, že ak nedôjde k vymoženiu dlhu do 31.04.2021, zmluva sa od začiatku ruší a postupník už nemá voči postupcovi žiaden záväzok, ktorý by súvisel s úhradou postúpenej pohľadávky. Vzhľadom na to, že k vymoženiu dlhu do 31.04.2021 nedošlo, bola naplnená rozvázovacia podmienka a zmluva o postúpení pohľadávky zo dňa 07.12.2020 sa zrušila od počiatku.

32. Podľa § 255 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

33. Podľa § 199d ods. 1 Exekučného poriadku oprávnený má voči povinnému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, v rozsahu, v akom ich súd uviedol v poverení na vykonanie exekúcie alebo dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie, ak ide o výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie.

34. Podľa § 199e prvá veta Exekučného poriadku ak je zástupcom oprávneného alebo povinného advokát, odmena za právne zastúpenie sa nahrádza podľa ustanovení o tarifnej odmene.

35. V danom prípade smerovala sťažnosť povinného aj vo vzťahu k výroku o trovách exekúcie, ktoré boli priznané oprávnenému v súvislosti s vyjadrením k návrhu na zastavenie exekúcie, keď súd (v osobe vyššieho súdneho úradníka) vychádzal pri výpočte tarifnej odmene z tarifnej hodnoty 111.558,73 eur. Oprávnený sa však dovoľával návrhom na zastavenie exekúcie len v rozsahu sumy 36.558,73 eur s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne z dlžnej sumy od 12.12.2017 do zaplatenia, a teda pri výpočte hodnoty odmene z úkonu právnej služby sa malo vychádzať z tejto sumy. Oprávnenému tak za úkon „vyjadrenie sa k návrhu povinného na zastavenie exekúcie“ prislúcha odmena vo výške 313,69 eur (jeden úkon právnej služby 249,78 eur + režijný paušál 11,63 eur + 52,28 DPH). So zreteľom na uvedené súd zmenil II. výrok napadnutého uznesenia vydaného vyšším súdnym úradníkom.

36. Oprávnený si vo svojom vyjadrení k sťažnosti povinného uplatnil trovy exekučného konania vrátane nároku na náhradu trov právneho zastúpenia za predmetné vyjadrenie. V ustanovení § 255 CSP v spojení s § 200 Exekučného poriadku sa ako kritérium priznania náhrady trov exekučného konania premieťa zásada úspechu vo veci (zásada zodpovednosti za výsledok sporu), a to tak, že neúspešná strana je povinná nahradiť úspešnej strane preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené trovy, ktoré táto strana vynaložila v súvislosti s uplatnením alebo bránením svojho práva. Oprávnený bol v tomto konaní úspešný (súd o sťažnosti povinného proti uzneseniu rozhodol tak, že túto sťažnosť povinného zamietol), voči povinnému mu vznikol nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré mu vznikli v súvislosti so sťažnostným konaním. O trovách konania rozhodol súd tak, že v zmysle § 199d ods. 1 Exekučného poriadku rovnako priznal úspešnému oprávnenému voči povinnému nárok na ich náhradu z titulu právneho úkonu „vyjadrenie oprávneného k sťažnosti povinného“ a to vo výške 314,76 eur pričom rovnako vychádzal z tarifnej hodnoty 36.558,73 eur (odmena za úkon právnej služby podľa ust. § 11 ods. 1 písm. a/ v spojení s ust. § 13a ods. 2 písm. c/ vyhlášky č. 655/2004 Z.z. vo výške 249,78 eur + režijný paušál za rok 2023 vo výške 12,52 eur + 20% DPH vo výške 52,46 eur). Priznané trovy exekúcie podľa tohto uznesenia budú v prospech oprávneného voči povinnému vymáhané po právoplatnosti tohto rozhodnutia na základe vydaného dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie (§ 199d ods. 1 Exekučný poriadok).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 2 CSP).

Dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti tomuto uzneseniu nie je prípustné (§ 202 ods. 4 Exekučného poriadku).